

Pesti újság

Ára 70 fillér

FŐSZERKESZTŐ GÁL GYÖRGY

II. évf. 38. szám

VISSZATÉRT HAJÓK ÜNNEPÉN

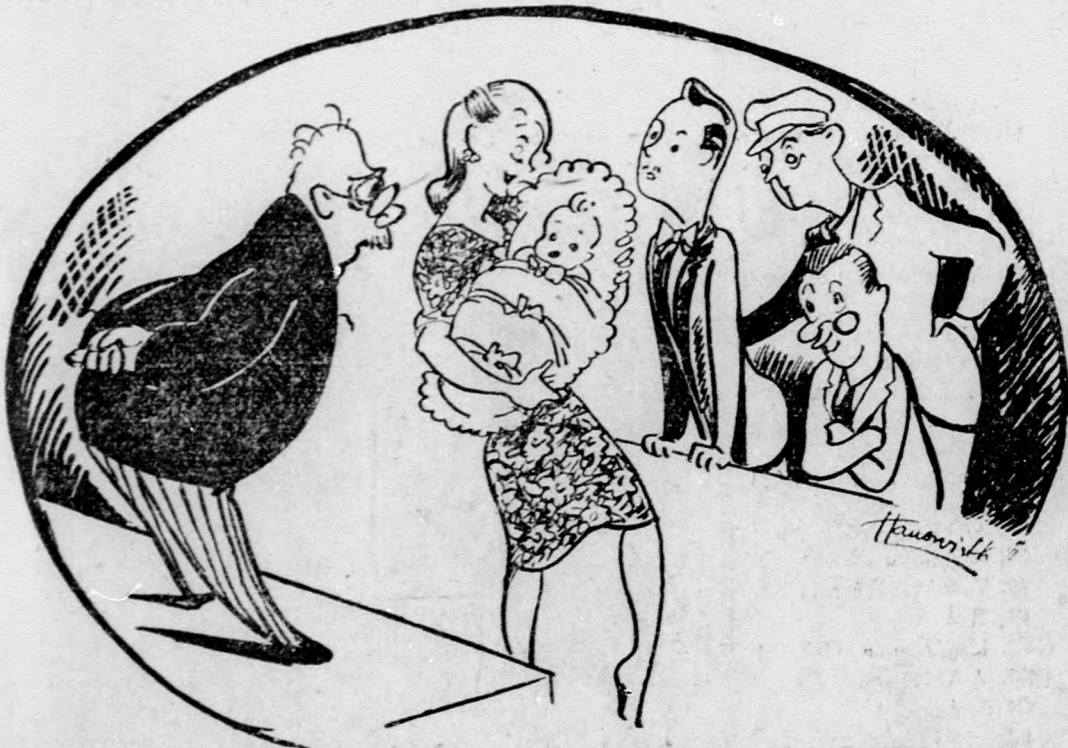

SZVIRIDOV: A reakció a Duna fenekére küldte, mi visszahoztuk az Önök hajóit.
GERŐ ERNŐ: Ígérjük altábornagy úr, hogy a magyar demokrácia hajóit semmiféle reakció többé nem fúrhatja fenékebe.

CSENDELET AZ OPERÁBAN

Az Operaház két tagja, akik nyilas érzelmük miatt, különö pozícióban ülnek, összeveszték azon, hogy kinek voltak nagyobb érdemei a Szálasi-Sámy korszakban. Mindket tag arról is híres, hogy nem a szépnemét szereti.

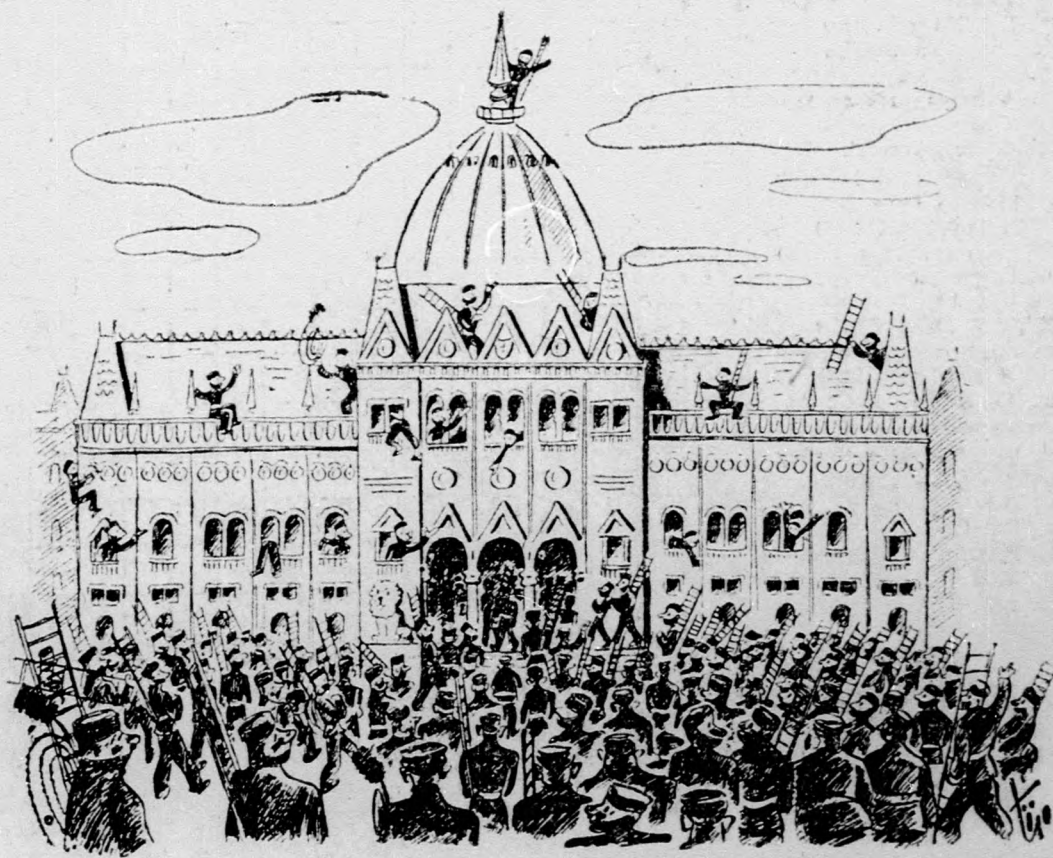
- Te aijas nyilas!
- Te sötét gazember, még te mersz beszélni?
- Fogd be a szád, mert széttapošlak!
- Tehetsz nekem egy szívességet!
- Na, na — mondja a másik és nőiesen hátrasimítja haját —, még nem bé-költünk ki.

— És mondják hallgatóm, ezt a gyermeket melyik gölya hozta?

A T. HÁZ MEGNYITÁSA ELÉ

600 kéményseprő a fasiszta engedélyesek eltávolítását követeli és a Parlament elé akar vonulni.

— Vajon kit füstölnek ki és kinek hoznak szerencsét?

Egy jól informált fiatal ember levelei vidéki barátjához

Drága kis Pityókém!
 Azt írod kedves és tanulságos leveledben, hogy nem meglek neked semmit, holott mindent tudok. Amde minden pletyka nem fér bele egy ilyen kis levélbe és azt nem kívánhatod tőlem, hogy már most eláruljam azt, hogy a Vigaszházban Egy István főredezői vezetése mellett, nagyban folynak a próbák a legújabb Saroyan darabjából. Nem akarok előre hozzányúlni a szerzőhöz, akiről jó pletykáim vannak, biztos lehetsz benne, hogy a darab nem olyan, mint a Sartre darabok voltak, mert van francia Sartre és amerikai Saroyan.

Van egy másik, remek pletykám, aminek tudom, örülni fogsz. Emékszel még kis Pityókém, milyen izgalmas voltak a *Jacobowszky és az ezredes* című darab körüli, amiről most végre kiderült, hogy

Jacobowszky írta Werfelnek a Behrmann darabot.

Ezt onnan tudom, hogy most kaptam levelet László Miklós barátomtól, aki remek színművész és még jobb író volt Pesten, de nyolc évvel ezelőtt disszidált Amerikába. Az amerikai levélből idézem a következőket:

*„Van egy ismerősöm itt, így hívják: Jacobovic. Lengyel zsidó. Tudja kicsoda? Együtt mászkált Werfelrel, együtt menekült Európából, anno dacumó. Vele EGYÜTT írta Werfel regényét, amiből N. S. Behrmann írta a színdarabot: *Jacobowszky and the colored*.
 A napokban láttam Jacobovicot (aki percelt is Werfel, a figyelmét, a producereket, KI IS EGYEZTEK VELEM) Miért írom ezt magának? Mert tudom, hogy Pesten zsidók voltak, amikben maga is részt vettél.”*

Igy a levél. Most pedig így én: Bárdos jóhiszeműségét annak idején, amikor a Nagy Fer rajlott, egy pillanatra sem vontam kétségbe. De a magamét sem, aki szerényen csak azt szögezem le, hogy a darabot nem Werfel, hanem Behrmann írta. Örömmel olvastam, hogy egyikünknek sem volt igazunk, kivéve nekem, amit itt lojálisan elismerek. Amde ki számíthatott arra, hogy a darabot akár Jacobowszky, akár az ezredes írhatta?

Ezt az egész — látszólag nem aktuális dolgot — azért írom most neked, mert tudom, hogy érdekel, de azonfelül le akarom szögezni előtted, hogy mostantól kezdve gyanús lett nekem az egész világszórakodás. Ha ez így megy tovább, hamarosan ki fog derülni, hogy a Rome és Juliát nem Shakespeare írta, hanem maga Romeo, a Kisérteket nem Ibsen, hanem maga a kísértet, a Félkegyelmezt nem Dosztojevszki, hanem maga Bókay. Hogy kell vigyázni! Mit szólsz, hogy mik vannak?!

De van még egy érdekes pletykám is Pityókém! A következő szezonban a színházak nem darabokat fognak játszani, hanem — *nívó!* Pontosan: nem az érdeklő a színház igazgatóit, hogy a közönség bemenjen a színházba,

A nyalka tengerész

— Mondd 'omi, hogy van az, hogy ez a „great old pitániér” állandóan magyarul beszél, ha velünk van?
 — Ugy, hogy akkor az anyanyelvét másra használja.

hanem az, hogy megkapják a nívó-szubvenciót és azért Saroyant játszanak, vagy legalább is Shakespeare-t és jön Meller Rózi is az ő kis rizsnívójával. (Egy bűla unalom.) Az ismertebb magyar szerzők közül még talán Gomboljev és Pündzsinszki szövege kerülnék nívóra.

Vége megértették a színházak és illetékesek, hogy nem a közönség a fontos, hanem a nívó-szubvenció.

Szerintem jobb lenne, ha a közönség kapna szubvenciót és nem a színházak. Akkor jó darabokat lehetne játszani, amikre bemeny az emberiség, ha van pénze megfizetni a drága helyarat. Azt hiszem, nagyjából ez a lényege a hároméves tervnek.

Állítólag az egyik Jób színházunk igazgatója azt akarja, hogy egyszerűsítsék a dolgot. Tilták el a közönséget törvénnyel a színházlátogatástól, nehogy a bárdolatlan nép agyonrongálja a színház nívóját. Jób nívóját nem kell félteni. Annak már nem árthat a szubvenció.

Es egyet ne felejtj el Pityókém. Mindig és újra végtelenül csókolja kezidet soha el nem múlt barátod:

Királyhegyi Pali

A LANCHID

Írta: Györi Illés István

Gerő Ernő „Zsibbet a Lanchid jel” jelmondatát a lársada om segítségét kéri az újjáépítéshez.

Ugy fekszik ott a hullámkoporsóban, Mint törtgerincű, rokkant, vén huszár, Két halott karja elnyúl a habokban, Ha megpillantjuk, könnyezni muszáj. Tegnap még autók száradoloztak rajta, Hordozta lábak ringó lépteit, Ma törött váz csak, szennyes rozsdá marja: Ócska vas lett az egykor büszke híd.

Mily jó is volt, a két part közt elnyúlva Megcsodálni a felkelő napot, S az oroszánál, halkán összesűgva, Megbeszélni, a napi programot: Pestről-Budára, Budáról meg Pestre, Az útja kinek, mikor, merre vitt — S az élet apró titkát így kilesve, Büszkén érezni, mit jelent a Híd. —

Ma tört váz csak, de jön már nemsokára Ezer munkáskéz s emelődaruk — És kihúzzák a Duna két partjára Hullámsírhóból a letörkarút. Az emberek, majd ismét megcsodálják, Ha összeforhat Pest és Buda már És mindkét parton boldogan kiáltják: A lánca luhult, de a híd újra áll.

Gál György, a Pesti író főszerkesztője a Lanchid újjáépítéséhez 1.000 forinttal járult hozzá.

Pesti aszfalton

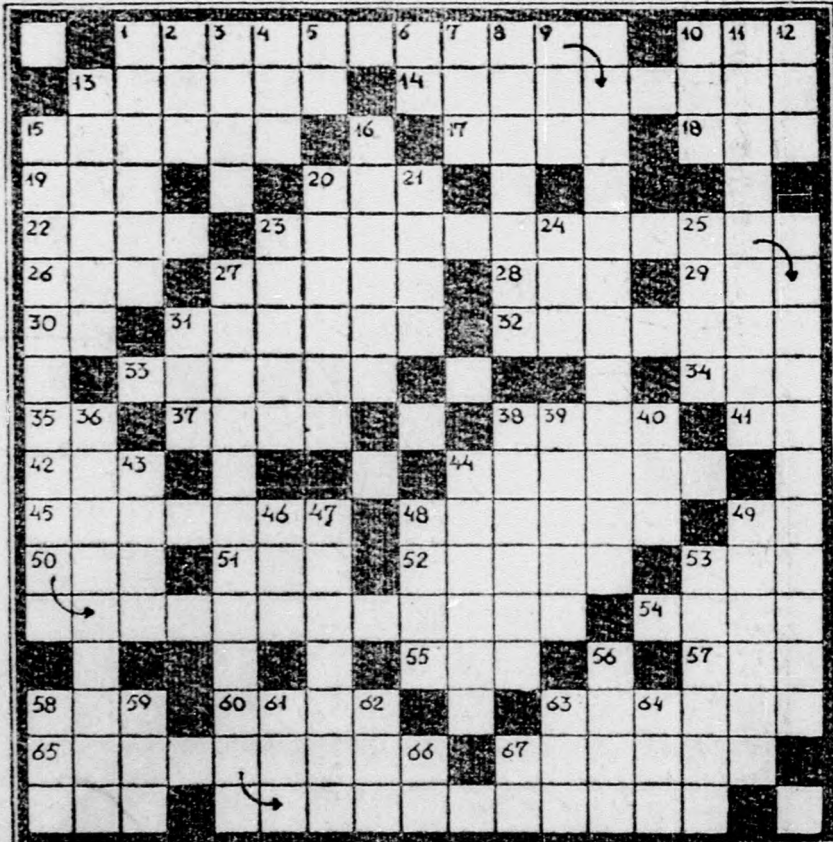

— Mondja, jó ember, egy percre nem engedné át a helyét?

A SORSJEGY ÉS A NŐ

VIZSÍMÉNY:

1. AZ ELSŐ SOR
10. Vonatköznevmás
13. Ahogy a „szeszt” a francia írja
14. Jó alaposan lemos
15. Amerikai filmszínész-nő
17. Repülés szövetség
18. Xenophon „bázisa”
19. Fehérnemű
20. A kutya rossz szokása
22. A Jura-korszak legidősebb képzőműveinek neve
27. A MÁSODIK SOR
26. On angolul = (YOU)
27. Vasparipa
28. L A J
29. Ütő Sport Egylet
30. Főúri rang rövidítése
31. A lázadás lokalizálása
32. Az emberi testet hálózta be
33. Konyhakerti vetemény
34. Darab — rövidítése
35. O S
37. Kugló
38. Piszeorru filmesillag
41. V E
42. Rákosi Zenész Alakulat
44. Francia szimbólista hőtő
45. Temetőben dombordik
48. Hatalmas sziget az Atlanti-óceánban
49. Kiejtett betű
50. Török katonai rang
51. Delihes keresztneve
52. Nem kell — ahogy a gazduram mondja
53. A gondolat székhelye

54. Ugyan ide? (ötlet — németül)
55. A U Z
57. Szaglászati szerv
58. Kigyós nő
60. Állam Közél-Keleten
63. Orvostani kifejezés (névelővel)
65. Felszálj a vonatra
68. Irénke a szentem

Függőleges:

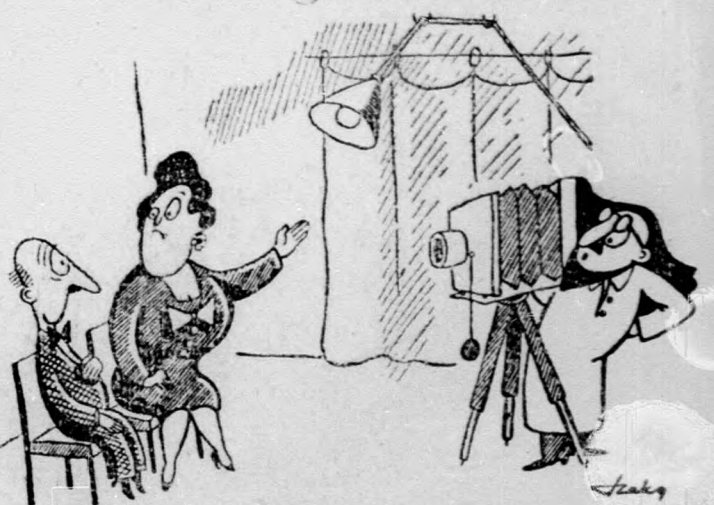
1. Svájci kanton
2. Lyuk — vidékiesen
3. Megtörtént dolog
4. Öröm és bánat a futballban
5. D N
6. Talmi
7. A Föld istenasszonya
8. A feje felett átvizsi
9. Tud, rendelkezik
10. Tisztviszer márkája
11. Győtrelem
12. Aradi sportegylet
13. Idősebb közhazsnalátú idegen szóval
15. A NEGYEDIK SOR
16. Pesti mozi
20. A csavarnak van

A NAGY PARTI

— Miért sikít a Gyugyérakné?
 — Biztosan megfogták az ultimóját!

Házassági évforduló

— Ödön, ha nem vágysz azonnal barátságos arcot, kapsz még egy pofont...

Megkötötték a Semmelweis-utcai békét

Pfeifferéket kiverték a Prestóból

Ezzel szemben áll Dobi bevétele

A budapesti nagyvásztmányi ülésre felvonult kiszagdaegységeket a legelősebb ellenállás fogadta a jobboldali azabot-állások előtt. A belső vonalakba

kizárólag a jobbszárny irányából lehetett behatolni és valóságos közelharcba került, amíg egy Sztójai-falóba rejtve

néhány ügyvédnek és keretlegénynek állított kszagda is bejuthatott a hadszíntérre.

A defenzív osztatok azonban azonnal felfedezték, hogy kiűző a falóláb a do-logból és a Preste espressóban gyűle-kező Pfeifferista-különműveket a „Kiszagdapárt a kisnyilasoké” kiállással egy-hosszú szimpla habozás után kiverték fejükkel az azonnali ellenfordalom gondolatát.

Ekkor azonban Balogh páter zödi helytartója, Parragi György adott néhány nagygyűt Erőssítésképpen a jobboldal Pártainak.

Ezekután sikerült a Kiszagdapártot vég-leg kiűzni a csatatérről. A jobbszárny pedig elkezdte az elfoglalandó állások felosztását egymásközt, főtikkárságtól felfelé.

Ekkor azonban megszólalt Dobi úr szava: megbocsátok nektek, ha csak egyellen kiszagdat találok soraitokban. Mivel azonban ilyen sem a megválasztott vezetőségben, sem pedig a Preste barázdái között nem akadt, a balszárny élénk Dobi-pergés közben az eszmei ma-gaslatokra vonult vissza.

Pfeifferék ekkor vissza akarták csinálni,

amit összecsináltak tervszerűen ki-űritették a keszerű pohárt.

Balogh István lapunk zártáig nem tért vissza támaszpontjára. Ezzel szemben áll a demokraták egyhangú bevétele a Kiszagdapárt vezetőségébe.

CSORNA BÉLA

ÚJ ALKALMAZOTT A HÁREMBEN

— Miért állította ide a basi ezt a pasit? — Mert ez a legtehetségesebb fezőr.

KONZULTÁLÁS UTÁN

— A tanársegéd úr azt mondta, hogy egy fiú veszett el bennem.

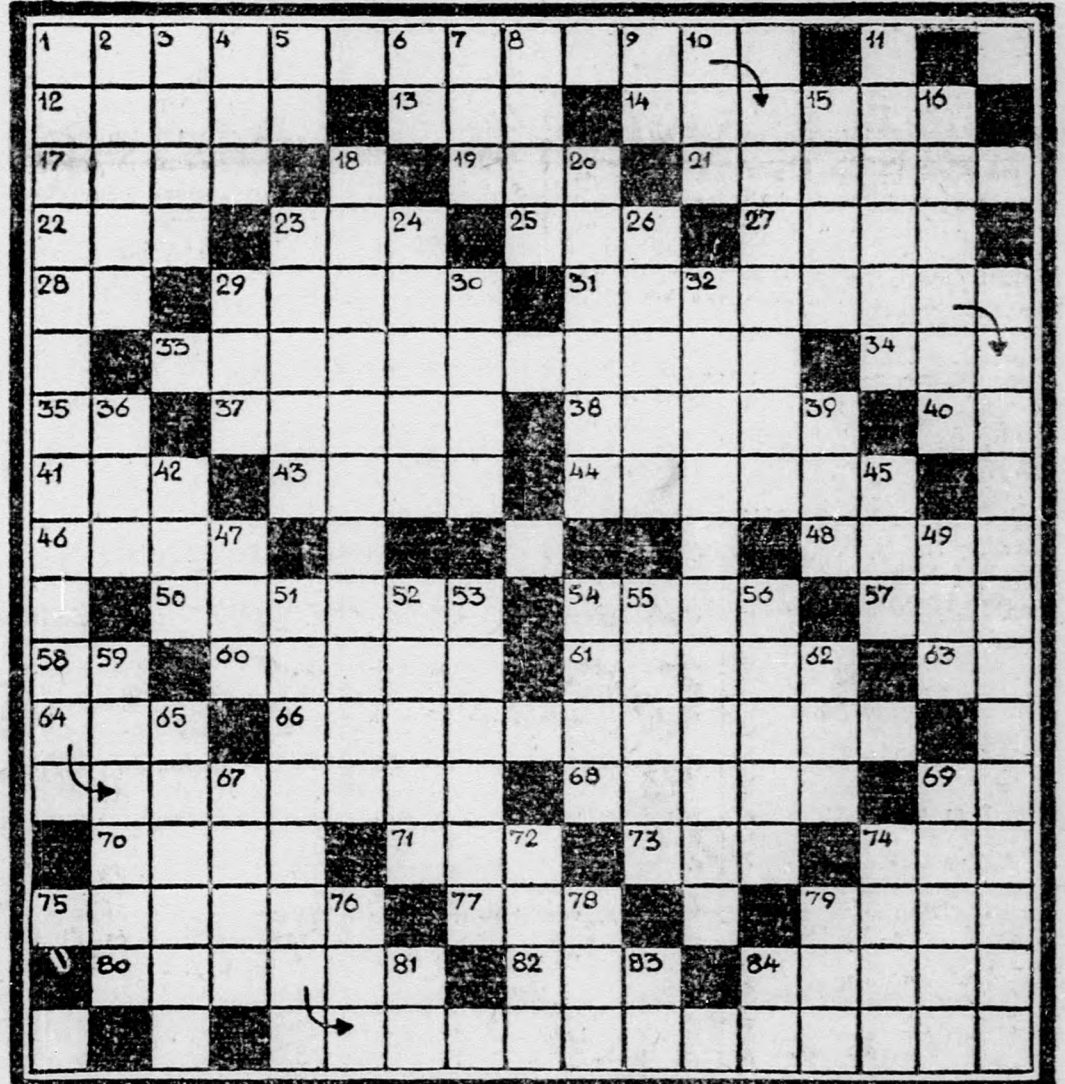
JÁTSSZUNK BUJÓCSKÁT

64 halálraírt gyilkos keretlegény, összecsináló és vérengző szadista hónapok óta vidáman él a gyűjtőfogházban és kivégzésükre nem történik intézkedés.

— Ries bácsi, maga maradhat a helyén, de azért ennyire nem kell személni unyni.

A MUNKA DIADALA

Vízszintes:

1. A MONDÁS ELSŐ SORA
2. Formai
3. Egyre múlik
4. .... Csoma Sándor
5. Nélkül — latinnal (SINE)
6. Pusztít
7. Gólszerző
8. Panaszos szó
9. K O B
10. Mint 22. vízsz.
11. Számára
12. Névtelen adakozó
13. Olasz író
14. MASODIK SOR
15. A legnagyobb görög szónok
16. O U L
17. Sári Uhul
18. Francia impresszionista festő
19. Add ki!
20. Zokog
21. Győri futballesapat
22. Francia hegedőművész (Edouard)
23. Gyümölcszsalító alkalmatlanság nvl.

Függőleges:

1. HARMADIK SOR
2. Trója költője neve
3. Az orvos neve Ibsen „Nóra” művében
4. Gazdasági szerző
5. Sporteszköz
6. Erdi Imre
7. Becézett Ede
8. Város az Isonzó mentén
9. Sajátkezűleg röv.
10. ZÖB
11. A kar része
12. Az ő tetejére
13. Gaudeamus .....
14. Döntő lehet a valóságunk
15. Kansas fővárosa
16. Elhunyt török államférfi
17. Svájci város
18. Mázolják
19. Tiltószó
20. Férfinév
21. Helyreállít, kiegészít
22. Elő — ellentéte

24. Állat és betegség
25. Erdélyi folyó
26. Becézett Mária
27. Gyulladás
28. Helyhat. névűtő
29. NEGYEDIK SOR
30. Halászesónak
31. Kiadja a parancsot
32. Lóábrázat
33. A földre pottyant
34. Zeneszerző, a Nemzeti Színház egykori karnagyja (Károly)
35. (A) dal
36. YNA
37. Jelző pl. izomra
38. Elhint
39. Lángész
40. Híszékeny
41. Külföldi írónagyság (Thomas)
42. ... mars!
43. Idegen hármas
44. Cseresznye (utolsó kocka: SZ.)
45. Lontai Sándor
46. Tettrűgő
47. A házba

A Politikai Mozgó műsora:
SZÉP LÁNY SZÁLLÁST KERES
 a Parlamentben
 Schlachta Margit parlamenti bemutatkozása

Beszámoló a balatoni értekezletről

A résztvevők megtalálták Tárgyalási alapjukat S balatoni fogásokra Akasztották katonájukat.

Tudósították a szeméit Egy horgászra meresztette. Mondókat nagyon hosszú Haászlére keresztelte.

Egyik szónok a halakról Feltekerték szótát onttól. S felszólalása végére Stilszerűen tett egy pontot.

Hol ül Balogh?

A házmegy beszámoló Dinygyének az ültetésekről: — A Pátert a régi helyére ültették. — Szerintem nem lesz megelégedve — felelte Dinygyés —, ő az én helyemre szeretett volna kerülni.

Estély szerkesztőéknél

— Mingyárt itt lesznek a vendégek és te még most is kefelevonatban szaladgálsz.

ANGOL KATONAHUMOR

Az angolok mostanában vonják ki csapatukat a különböző megszállt országokból. A családijához visszatérő katonák ma az angol humor kedvence figurája. Mufutóba mi is adunk alább néhány angol katonai történetet.

1. Johnny dícserszik:

— A vonaton hazafelé elsőosztályon jöttem! — Hogyan lehetséges ez? — álmélkodik a feleség. — Német foglyokat szállítottak és bekéredzkedtem hozzájuk... (V. ö. a magyar viszonyokkal: nyilas internálótábor, mint üdülőhely... A szerk.)

2. Jimmy is henege:

— A csapatomat olyan óriási hajón szállították haza, amelyen ezeröttszáz ember számára volt férőhely! — Ezeröttszáz ember számára? — ámul el a neje. — Bizony. De mi öt-ezren voltunk...

3. És ugyancsak Billy is felvág:

— Látod ezt a kintüntetést? Azért kaptam, mert ezer ember életét mentettem meg! — Hogy csináltad? — bámul Billyné. — Egyszerűen: ledöbbsztem a szakácsot!...

a Pesti író villámbaréja
FIZETÉSCSÖKKENTÉST KÉR...
 Írta: STELLA ADORJAN

(Böhm Vilmos és Vámbéry Rusztem köveket kérték a kormánytól, hogy szállítsa le a fizetésüket.)

(Ez a kis jelenet a „Vilám-körtékét asztal és nemesítő” szövegéből — a VILLAX-nál játszódik, az elnök szobájában. Most érkezett az újjú, akét kineveztek a közülethez.)

ÚJFIÚ (nem tudja, hogy az elnök milyen párthoz tartozik és így jurens kőszónéket lép be): Jó reggelt kívánok!

ELNÖK: Isten hozott Újfiú! Már vártalak. Minden rendben van öregem, holnap elfoglalod a hivatalodat! Úgy gondoltam, hogy egyelőre kinevezünk miniszteri osztályfőnöknek...

ÚJFIÚ: De Elnök úr!

ELNÖK: Tudom, hogy kevés, de már van a hivatalnak hetven főtisztviselője állománykárj rangban és nem akarom, hogy támadjanak. Légy nyugodt, elsején...

ÚJFIÚ: Nem úgy értem, elnök úr. En segédfogalmazóként szeretném kezdeni.

ELNÖK (elgondolkodva): Ahhoz fiam doktorátus kell.

ÚJFIÚ: Van nekem három.

ELNÖK: A címben majd meggyezünk, a pénz a fontos nem igaz. Nekem az elvem, öregem, hogy a VILLAX-nál senkinek sem lehet kevesebb, mint háromezer forint havi fizetése. Nekem ugyanis olyan szerződés van a vállalatnál, hogy a huszonegyszeresét kapom a legkisebb fizetésnek.

ÚJFIÚ: Háromezer forint sok pénz. Tessék nekem legalább a felére leszállítani.

ELNÖK (bosszúsan): Arra én nem vagyok illetékes, csak a minisztertanács. Különben is hiába ugrálsz, van itt még egy csomó mellékes, családi pótlék, kiszállás, túlóra, reprezentálás... Na, gyerekek tovább! Milyen kocsit akarsz?

ÚJFIÚ: Gyermekkoromra gyűjtök névanyai a feleségem...

ELNÖK: Mert most kap a

VILLAX nyolcvan új autót Amerikából. Kiválaszthatod a modellt. Kérd el Romhányi osztályfőnökötől a jegyzéket.

ÚJFIÚ: Kérem, én nem szeretek autózni... Különben is itt lakom a szomszédomban... Biciklin szoktam járni... ha a hivatal meg akar örövendeztetni, szeretnék hivatalos áron egy belső gumit...

ELNÖK (ridegen): A hivatal presztízse nem engedi meg, hogy a vezető tisztviselők biciklizzenek. Különben is, te már a jövő héten külföldre utazol egy kongresszusra... Tangerben tartja a toronyörök nemzetközi szövetsége évi kongresszusát, amelyre a VILLAX harminctagú delegációt meneszt. A mi országunknak nincsenek toronyörök, de nem akarunk a művelt külföld előtt vidéki országnak látszani és ezért határoztuk el a népes részvételt. Párizsig kocsin menlek, onnan repülök.

ÚJFIÚ: Kérem, én jobb szeretnék kerékpározni Párizsig... Onnan gyalog is eljutok Tangerbe.

ELNÖK: Hány nőt akarsz magaddal vinni, mint titkárnőt?

ÚJFIÚ: De elnök úr! Tangerbe vizet?

ELNÖK: Napidíjadat nyolcvan dollárba állapítjuk meg, no meg a túlkidítás...

ÚJFIÚ: Köszönöm, ezt nem fogadom el. Nagy követelnek példája lebeg előttem. En csak az elvégzett munka arányában akarok javadalmazást kapni.

ELNÖK: Mars ki! Mit gondolsz, a te kedvedért be fogjuk vezetni azt a rendszert, hogy mindemki olyan fizetést kapjon, mint amit megérdemelt? Hiszen akkor még legalább havi háromezer forintot nekem kell fizetni a vállalatnak!

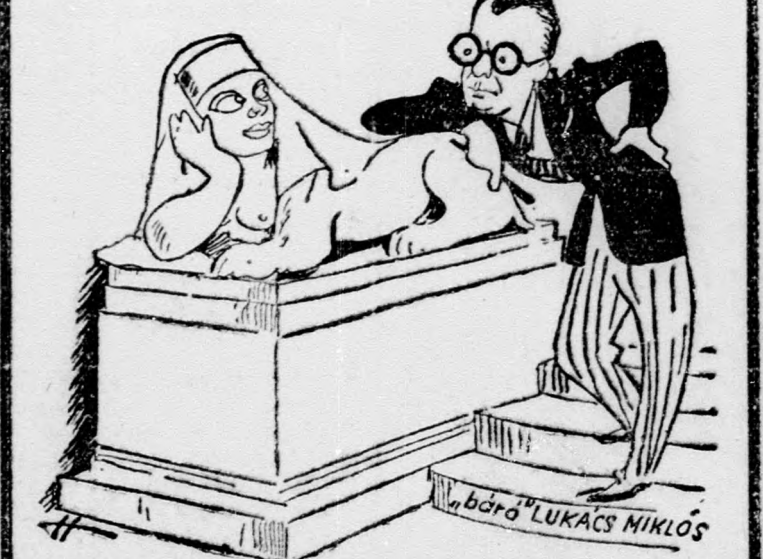
KÖLCSÖNÖS BÓK

Ciaverek vendégségbe megy Popovicsékhoz és miközben a szobalány lesegíti a felöltőjét, így szól hozzá: — Drágám! Maga olyan csinos, hogy bátran árnód is lehetne. — De ha Ön kevesebbet használná a kezét, Ön is áriember lehetne.

— Hogy csinálja ez a Szekfű, hogy egyszerre követ Oroszországban és Finnországban? — Úgy, hogy ő finn-ugor.

... És ettől reszketett Róma!

— Pótaladár úr, nem értem a következőket: Ön kiszolgált a fasisztákat. A népbírósg megbélyegezte. Tehetségtelen. A múlt hónapban Olaszországban példátlanul megbukott és ezzel förtelmes kultúrbotrányt okozott Magyarországnak. Mindennek ellenére főtitkár és még főbb dirigense a magyar állami Operának. — Pedig ez nagyon egyszerű. Az olasz kultuszminisztériumban nincs protekció.

Megvizsgálják a vagyonokat

Megvizsgálja a vagyonokat, Amint halom, a gondos állam, Mert a vagyoni állapotom mostanában már nagyon beteg.

Forszírozni ez van ám okom, Vizsgálni nálam máris lehet, Mert a vagyoni állapotom mostanában már nagyon beteg.

Miből lesz a cserebogár?

Az ifjú író, miután többféle sikertelenül kísérletezett előlegszerzéssel, éreztette, hogy a felesége ma is hiába reméli, hogy végre valami pénzzel megy haza.

Ennek ellenére még egy utolsó kísérletre szánta el magát és felkeresett egy szinpadi kiadót.

— Színdarabtemája nincs? — kérdezte a kiadó. — Van... hogyan lenne — felelte az író, hoiot eddig eszébe sem jutott, hogy színdarabot is lehet írni.

— Mondja el. — Az író egy másodperc szünet után emondott egy helyben kitűnő tragikomédiát. A kiadónak a téma tetszett és 1000 forinttal leelőlegezte az író minden szinpadi művének kiadói jogát.

1000 forint jövedelmi viszonylában milliót is többet számít, ha kézben van. Az ifjú író kezében és nem zsebében az 1000 forinttal, lázas önkívületben lerohant az utcára, vásárolt 20 Kékes cigarettát, 25 dkg. párisit, bevágta magát egy taxiba és elindult hazafelé. Felesége olyan arckifejezéssel nyitott ajtót, amilyet csak az örök szegénységű fogadom vés egy arora.

— Van valami pénzéd? — kérdezte reménytelenül. — Az író válasza helyett 20 forintot tett az asztalra.

— Kölsön, vagy novella-honorárium? — érdeklődött éledőn az asszony.

A fiatal író nem vácsorog, hanem 200-ra egészítette ki a 20 forintot. Felesége arca ragyogott, mint a nap szeptember utóján:

— Oh, regényre kaptál előleget!

Az író még mindig nem szót hanem a zsebében lévő 800 forintot is hiánytalanul a többi mellé helyezte.

Az asszony szájaszólta elfehéredett, arca elkéült, szemében az iszonyat jegéhez hasonló fény villant:

— Uristen... mit... meg tetél? — hebegte és lötszöt rajta, hogy szinte várja, benyit a rendőrség, az urát, ezt a ngomorultot valami szörnyűségre velenedett szerencsétlent megbícsélik és már viszik is, egyenesen az okasztója alá. Az író azonban elnevette magát és emondta az 1000 forint történetét. Az asszony mondatról mondatra ocsudva hallgatta, majd egészen neképirosodva az ura ódiba ült és másodpercek alatt a leelőlegezett színdarab jétényűn diadalmos premierjének mozzanatait színezte. Eppen a magasztaló kritikák frázisainál tartott, mikor minden ámenet nélkül jelpattant férje térdéről és még mindig kedvesen, de azért már szigorúan 10 perccel előbbi nyomorukat tökéletesen elfeledve, a következőt kérdezte:

— Vátd be őszintén... mennyi pénzt dugtál el?

Barankovics és vidéke

Általános a vélemény, hogy a Demokrata Néppártban csak egyetlen demokrata van, a pártvezér maga. Biztosat tudni az ügyben egyelőre nem lehet, mert az eset megszólalásig hasonlít Kropacsékéhoz, akinek azt mondta egy városból távozni készülő katonatiszt, hogy a városka női között egyetlen tisztességes asszonyt talált. Kropacsék elmesélte otthon a dolgot a feleségének, aki kíváncsi lévén, megkérdezte: — Vajjon ki lehet az?

Kilép? Belép? Mellélép-e?

Balogh páter a koalíciónak?
 avagy
Milyen válaszokat kap az ember ebben az ügyben?

A tanító megkérdezi az iskolában: — Péterke, mi a te papád? — Beteg. — Nem azt kérdeztem, hanem, hogy mit csinál? — Köhög. — De mit csinál, ha nem beteg? — Nem köhög. — Értsd meg, azt akarom tudni, hogy mit csinál, ha nem beteg és nem köhög? — Akkor egészséges.

A JOBBOLDALI KISGAZDÁK IGAZI ARCA

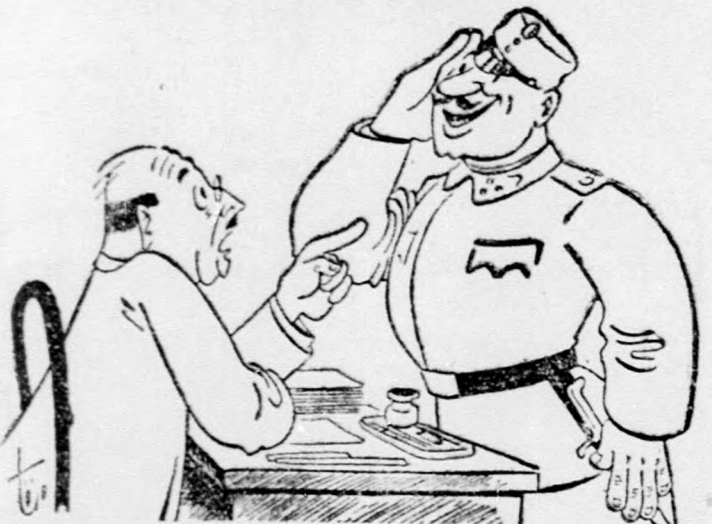
a Kisgazdapárt nagyválasztmányi ülése után

Egy tányérajú néger az őserdőben való csatangolás közben, valami fényeset látott csillogni egy fa alatt. Felemelte, forgatta, megnézte. Sehogysem tudta kitalálni, hogy az bizony egyszerű, foncsoroshátú tükör.

Mindazonáltal, amikor belenézett, meglepetten kiáltott fel:
— Nini! Hiszen ez az apám!
Óvatosan lapulevek közé csomagolta, hazavitte és éppen azon igyekezett, hogy elrejtse a konyhában, amikor a felesége megkérdezte:
— Mi az, amit elrejtettél?
— Egy kép!
— Biztosan valami nőnek a képe! Mutasd!
— Egy férfi képe.
— Csak akkor hiszem, ha megnutnod.
— És az asszony addig nem hagyta békén a férfit, amíg meg nem mutatta neki.
Az asszony izgatottan belenézett a kezében csillogó tükörbe, egy pillanatra meglepődött, aztán vállat vont.
— Nem is férfi, hanem nő. De ronda. Erre nem vagyok féltékeny.

Első a kötelesség

— Mit kerestél maga ma éjjel brizetbevert feleségének cellájában?
— Ugyész úr! En csak a kötelességemet teljesítettem.

Tisztogatás a t. Házban

— Azt olvasom itt a Pesti ízében, hogy Pfeiffer felfordulást akar.

— Akkor nem kell beereszteni!

DAJOGSKA A CSENDRENDELÉTPŐL

Tudjátok-e, tudjátok-e emberek,
Hogy mi az a ese-ese-csendrendelet?
Minő szabályokat ír elő nekünk,
Hogy eszedesen éljük le az életünk.
Felsorolnám egyenként a pontokat,
De a sírás folytatja torkomat
S mivel félek, lebűntetnek engemet,
Én hangosan felzokogni sem merek!
Izgalom fog el ha atra gondolok,
Mi lesz akkor, ha esetleg horkolok?
Majd a vékony rabiz-falunk megremeg
S a szomszédom átordít: «Ezt nem lehet!»
A házmester felőred — ez nem lehet!
Felüvölt, hogy miért ez az ordítás?
S engem, ki a felbajtó volt — per zofort
kihágásért elszállít az „R” csoport!
Nappalra is kiterjed a rendelet:
Túlhangosan rád’őzni nem lehet
S ha Kapitány Anny dalol vempeket,
Nem jöhet a gépől ki és bent reked!
Csendben muszáj dudálni a taxinak,
Ne riadjon senki fel a zaj miatt,
Viszont az, aki a gép alá kerül,
Nem ordíthat, mikor esendben elterül!
Milyen gyönyörű lesz majd az életünk!...
Egymással csak susogva beszélgetünk,
Befogják a hangoskodó szájakat,
Po’lilkusokra is majd ráragad,
S ha valaki ényasvalamit csinált,
Amiért már Sulyok Dézi disszidált,
Az a esendrendeletet már élvezi,
Ugy szokik, hogy senki észre nem veszi!

PÁRTOS JENŐ

BELJEBB a pianinóval

— Pali, ma nincs kedvem átmenni zongoraórát venni!
— Nem baj kezitscsókolom, majd betolom.

Indulj fiam...

Az 1947-48. az iskolánk megnyitására.

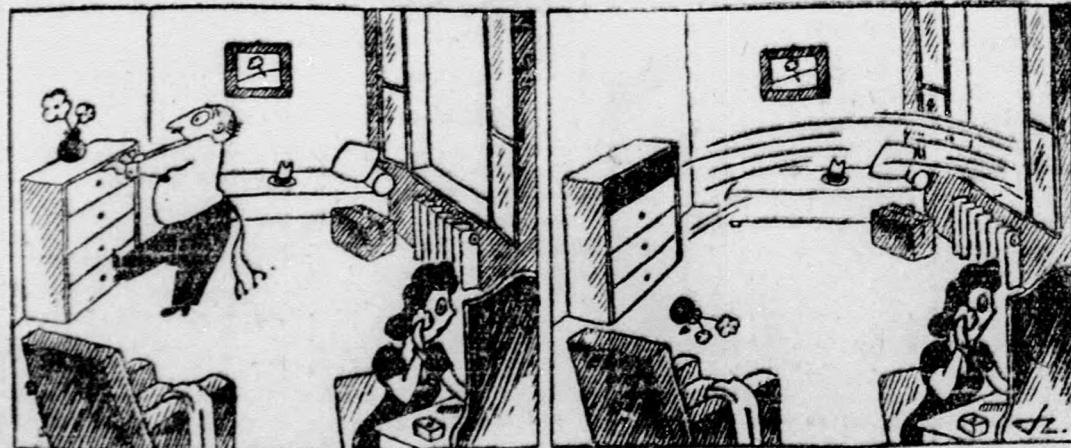
Az országban már szerle mindenü sorakoznak az oktató betűk,
az Iskola megnyitja kapuját és vár... Téged vár, hallod, kislákt Indulj, ne kés, nyitva a tanterem, ha szólítanak, kiáltásd, hogy „jelen!”
Hlj be a padba szépen és figyelj. — mert így lehet majd itt számodra hely s így vehetik majd hasznodat fiam, hogyha kobakodban valami van: komoly tudás s nem zavaros tanok, mitől az agyad zúg és kavarog s lelkedben gonosz lidere lángja ég...
de más, egészen más lesz e tanév!...

Egyszerű, magas matematika, — a számolásba nem eszthat hiba, megtanulhatod: milliók egyért nem onthatnak verejtéket, se vért... De nem verhetik már fejébe itt az „úri szittya” hódításait, „kegyes királyok”, „dicső lovagok” nagy tetteit, — mert évek volt a jog, a jólét, pompa és a hatalom s a jobbágy dolgozott, mint a három s nemzedékek vergődtek porba, lenn, — ám erről nem szólt a történelem... De már új históriát írt a nép, —
más lesz, egészen más ez a tanév!...

Új lesz és más lesz most az iskola, gyűlölséget nem tanulsz ott soha. Pálát nem suhogtat a tanító, egymás mellett ül keresztény, zsidó, nem különböztethet meg semmi más többé, csupán a szorgalom s tudás... Főiskolás, vagy elemista vagy: a fasizta mételetől tiszta vagy s akár a negyvennyolcas líjúság, — szemed tisztábban és messzebbre lát: a jövő dallama szívedbe zeng és megtanulod jól, hogy mit jelent a szó: „Szabadság” és „Testvériség”...
Mert más, egészen más lesz e tanév!...

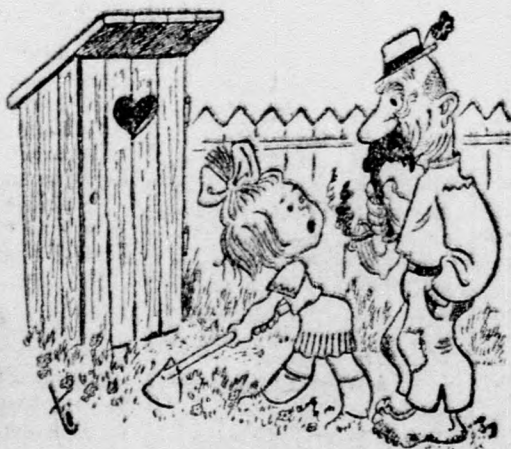
BARÁT ENDRE

HÓ-RUKK!

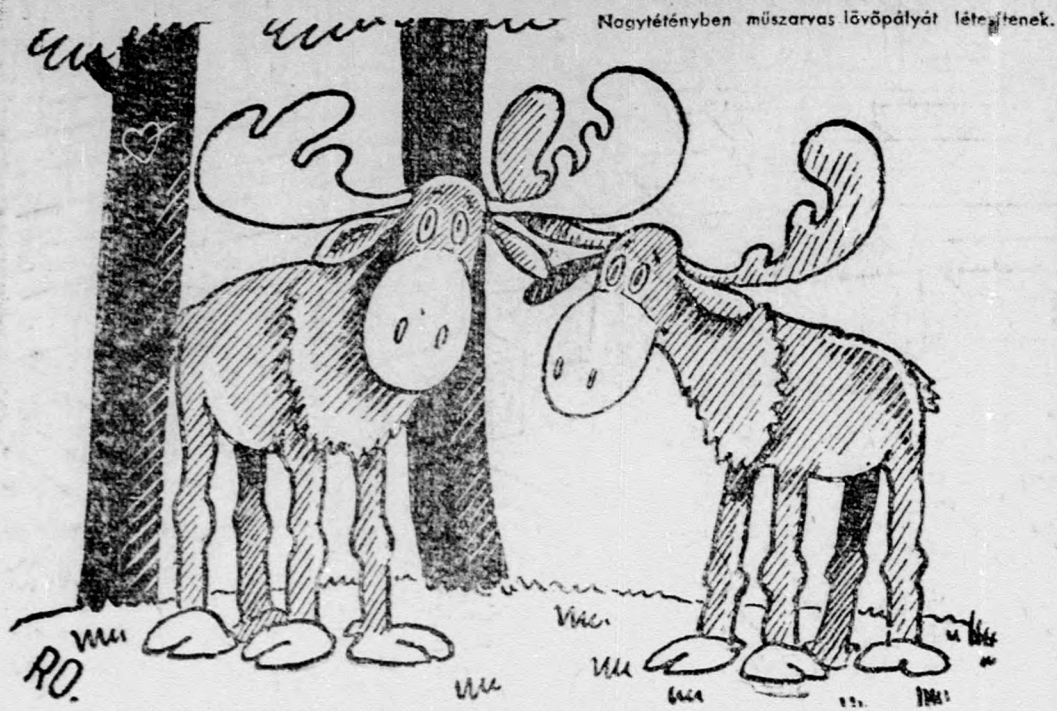
— A felső fiókot húzd ki édesem!

— Sikertűt?

— Mit csinálz itt kislányom!
— A Juli néni megsokalta és azt mondta, hogy csak itt szabad kapltnom.

Szarvasbőség idején

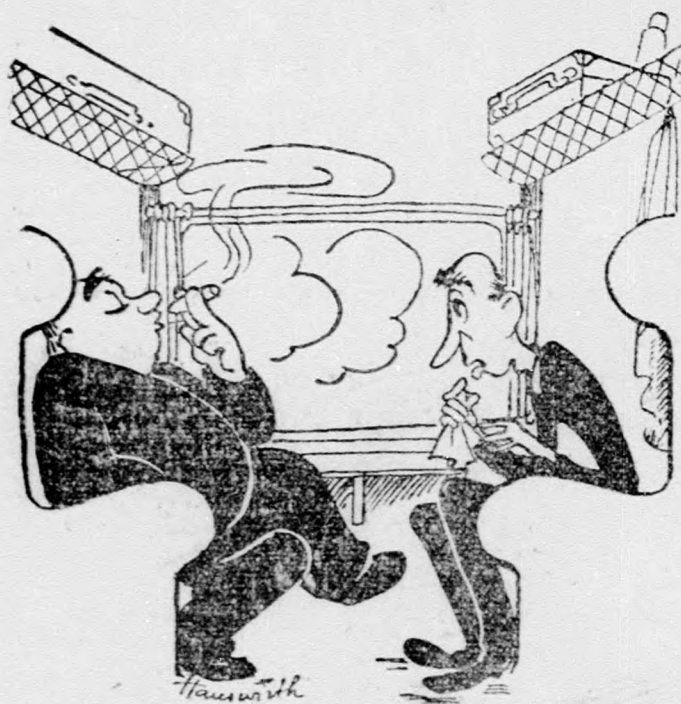
— Ha az erdészek özikéje nem hallgat meg, elmegyek a lőtérre mészarvasnak.

Félreértés

— Ajánlom, hogy vesse le az inkognitóját!
— De, kapitány úr, ennyi ember előtt?

Az udvariasság netovábbja

— Meg tetszik engedni, hogy én köhögjek, amíg ön szivarozik?

Tanárra kérem

1. Hol építették az első magyar vasútvonalat?
2. Mi a bronz összetétele?
3. Ki mondta azt, hogy: „A szokás a második természet?”
4. Mi a dromedár eredeti jelentése?
5. Mi a címe Illés Béla háromköteles regényének?
6. Hány kilométerre esik Budapest Hatvántól?
7. Kinek a védelme alatt működött Shakespeare színházának?
8. Mikor alapították Rómát?
9. Ki volt a legpresszimistább filozófus?
10. Mikor találták fel a szekeret?
11. Kijől ered az a szállóige, hogy: „A hazugnak legyen jó emlékezőtehetsége?”
12. Hogy hívták a perzsa királyok fővegét?
13. Kit neveztek obsitornak?

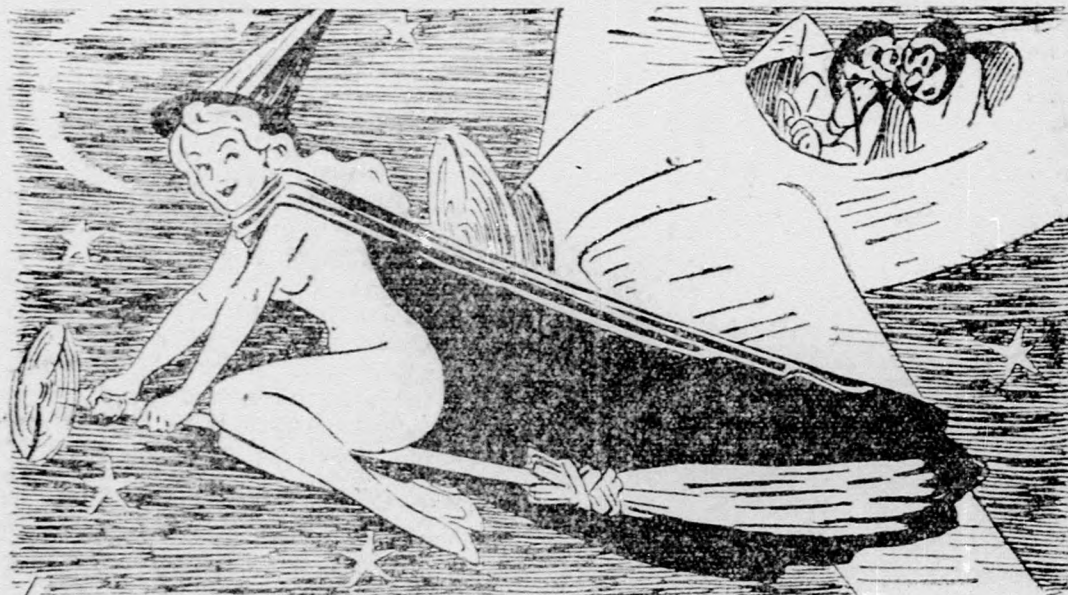
14. Miért hívték éhhalálra Alexandrides görög színészt?
15. Hogy hívták a francia partizánokat?
16. Mikor lesz az angol trónörökös esküvője?
17. Melyik Moszkva nemzetközi folyóirata?
18. Ki volt az olasz fasiszta párt főtitkára?
19. Minek a fővárosa Riga?
20. Ki írta a „Máriától Veronikáig” e verset?

LE A TÁBLÁVAL

— A csendőröknek Magyarországon nem lesz többé terük.

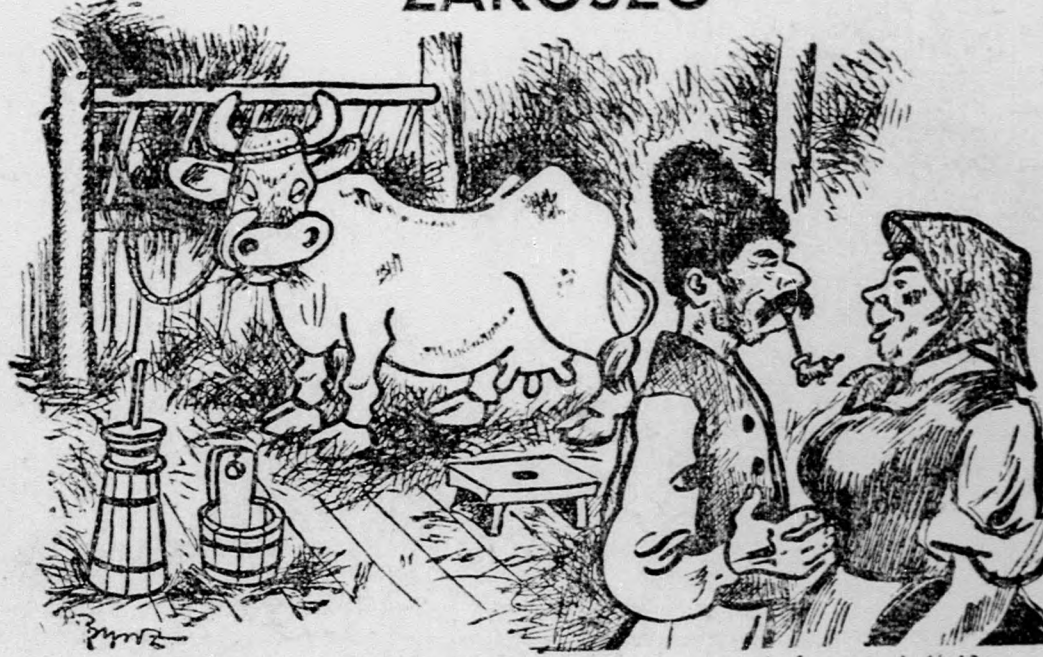
Vannak még boszorkányok

— Mi történt ezzel a nővel?

— Jól megbabonázták.

ZÁRÓSZÓ

— Na anyuk, már hallottad a Pfeiffer beszédet, most mit fogsz csinálni?
— Köpülök egyet.

N agyon vigyázz Bandi ott Dél-Amerikában, ha meghívod valamelyik azték, vagy portugál barátodat, nehogy úgy járj velük, mint velem itt Pesten annak idején. Csodálkoztok, hogy elmondottam kértél egy kis pesti izét, itt van az izé, benne az a remek eset.

Azt mondja Bandi a klubban nekem és V. barátunknak, aki akkor jött haza Berlinből. „Igazán eljöhettek hozzám egy szer vascsóra. Van egy szakácsnőm, olyan halászlét nem készít senki.”

„Halászlé?” kérdi V. és a szemé kiül a homlokára, mert a berlini cuvyes szertok jutnak eszébe. „És mi lesz még?” Libasült, tepertő és túrócsusza. „Mikor menjünk?”

Megállapodtunk a szerdai naphoz. Bandi megmondta a címet — én meg soha nem voltam nála — de csak egy kikötése volt: pontosságot kért.

Nyolcra kérte a megjelenést, néhány perccel gyale előtt értem a ház

elő. Arra emlékeztem, hogy emeleten lakik, de melyiken, azt elfelejtettem. Csengtettem a liftért. Kijött egy pelyhesállú házmesterfi. „B-ékhez megyek?” — mondom. Beszélünk a lifthe, a szekrény meg, majd megáll, a fiú kinyitja az ajtót. „Merre laknak B-ék — kérdem — még nem voltam itt.” „Udvaron az első ajtó, balra.”

Megérkezem az ajtó elé. Kicső furcsa ez a vak-sötét lakás. Na, mindegy. Kopogok. Valóban, rögtön nyílik bent egy ajtó. Aztán kinyitják a külső ajtót. Szinte beugrok az előszobába, gyorsan lerántom a felöltőmet, akkor látom,

hogy idősebb hölgy nyitott ajtót.

— A mama?

— Igen. A mama vagyok.

— Kezteszökölöm.

Bemegegyek. Polgári ebédlő. És senki nincs a szobában. Furcsa, de mindegy. Várom. Csend. Vendégeknek nyoma nincs. Valamelyik szobában lehetnek. De mért nem szólunk Bandinak, hogy én már itt vagyok. Igaz, késtem, de erről nem tehetek.

Nyílik az ajtó. Idős bácsi totyokodik át a szobába, ingujjban, nadrágtartója, mint uszály, leng a két hátsó gombon.

— A fiamhoz jött? — kérde.

— Igen.

— Még nem jött haza. Na, ez szép. Szóval még nincs is itthon. És a vendégek. De mielőtt megtudnám ezt az öregőt,

már ki is megy a szobából. Várom tovább. Lehet, hogy Bandi talán lemondta a vacsorát, de én nem kaptam meg az üzenetet. Most már megvárom, alaposan megmosom a fejem. A gyomrom majd kifordul, olyan éhes vagyok. Délben már kevesebbet ettem, helyet csináltam a halászlének és társainak.

Egyzerre nyílik az ajtó. Bejön az idős hölgy. Terit.

— Erdekes — mondja — a fiam nem szolt, hogy keresni fogjak.

Na, Bandi, gondolom megint, ez már több lesz, mint lefordás. Verés állkapocsütés. Kivált, amikor mikor az idő, Bandi még baza se jön, ellenben már ott ül a papa is, morcosan néz rám, nem szól hozzám és ha én szólok, haragosan dümög, mint akit meg-szavartak esti nyugalmában. A mama is haragos

már. Ugy látszik a fiára, de én kapom a mérges ráncokat a homlokom. Gözölgő húslevest tesz a mama az asztalra. Bandi ugyan halászlét mondott, de az orromat ez is esik-landozza. Az orromat, a nyeldekölömet, a torkomat.

— Tessék, tartson velünk, mondja a mama.

Az öreg mérgesen fel-pillant a tényérjából és olyan zajjal szüresöl, mint egy megeresztett zsálp. Nem baj. Velük tartok. A húslevesen érződik, hogy déli maradék, felöntött vízzel. Hol itt a szakácsnő? Ez a Bandi? Miket lódtott ez? És a Chagall-kép? A Csók? A Vaszary? A karikatúra, amit a Sien csinált róla. A falon két rossz olajnyomat. Egy karikatúra van, az én vagyok, ahogy ülök itt a barátságatlan szülőkkal és eszem ezt a rossz levest.

De éhes vagyok és át akarom hidalni ezt a kényes-szerű helyzetet. A mama kimegy és újra bejön. Paradicsomos krumplit hoz. A papának ad egy szelet húst is. „Tessék” — mondja és elémbe tölja a

paradicsomos krumplit, amit jobban utáltam, mint egy Hitler-beszédet.

— Köszönöm — már nem vagyok éhes — mondom, de a fiantor úgy-lát-szik leleplez.

— Maga válogatós lehet — mondja a papa és kéz-be veszi a paradicsomos húst. Csámszögya rámszó!

— Túrócsusza jobb lenne, mi, behhe?

Nem, ezt már nem hagyhatom szó nélkül.

— Kérem, valóban, túrócsuszára hívtam a Bandi. Az öreg rámnéz. A mama is.

— Ki az a Bandi?

— Hát a... izé... a... fia... a fiúk...?

— A mi fiunk, Henrik!

— És nem... rubatervező... aki a...?

A papa most leszopja az ujjáról a paradicsomot, a villát odébb tette:

— A mi fiunk most ment nyugalemba a biztosítónál és... Felugrottam.

— Itt nem B-ék laknak?

— B-ék egy emelettel lejjebb laknak.

Rohantam kifelé. Még hallottam, amikor a papa mérgesen ezt mondta:

— És ez az ember meg-ette a Henrik levest.

Folytassam? Nem tudom. Odalent már közben megették a halászlét, a libasült, a túrócsuszát. A házmesterfirol kiderült, hogy vendégként repelt ott, sziveségből.

BARÁTI VACSORA

Írta: Boross Elemér

Kötelező takarékoság

A Gazdasági Főtanács az állami vállalkozásoknál leszállítja a tantiémet.

— Miért akarnak elvinni hölgyeim?
— Mert ha leszállítják a tantiémet, betevő falatunk sem lesz, hát legalább egy Vasunk legyen.

VALASZ A NÉPSZAVA TÁMADÁSÁRA

A Népszava keddi számában megtámadta a Pesti író. A Pesti író megtámadta az operaházi fasizmust. Ezért haragszik ránk a Népszava és világvisszonylatban is művészinél elismert lapunkat „pornográf”-nak nevezi. Valahányszor a Szociáldemokrata Párt célkitűzéseit propagáltuk és vezető téri fiait népszerűsítettük, csak tapsolni és helyeselni tudott. Most azonban az írja, hogy mi csak erkölcsrendészeti ügyekkel foglalkozunk.

Igaza van, Tessék! Erkölcsrendészeti szempontból súlyos kifogásaink vannak a támadó cikket író jemi: sándor ellen, akinek erkölcsi telenségéről egy ízben már megemlékeztünk, míg mástermészetű immoralitásáról a Pesti író szerkesztőségében személyesen, bármikor részletes felvilágosítással szolgálhatunk.

Különösen fáj nekünk, hogy a Népszava helyet adott egy ilyen cikknek, amikor mi elvi síkon egyek vagyunk a Népszavával, kivéve az Operaház ügyét. Az ottani fasizmust — ami most már nyíltan ütötte fel fejét és egyre pimaszabb — a Népszava jemi: te csak helyeselni tudja és a Pesti író fasizmtáiró harcát úgy akarja feltüntetni, mintha ez Tóth Aladár elleni hajszá lenne. És ezért vagyunk pornográfok is!

Kedves Népszava! Ez a Barátság?

Választások után

— Te melyiket választod, ha nagy leszel?
— Amit leragasztottak.

Kap valamit a fejére

— Mélyen tisztelt uram! Miután az egész kalapraktaramat végigpróbálta, engedje meg, hogy még valamit bemutathassak önnek.

A KÖLTŐ ÉS A SORSKÖZÖSSÉG

— Jaj, jaj, nem akarják kiadni a könyvem!
— Nyugodjon meg fiam, az enyémet sem.

Túlzott érzékenység

— Egy jó tanácsot adhatok magának Pista. A Micivel ne tréfáljon!
— Miért?
— Mert bármit mond, mingyárt magára veszi.

Kezdődik a fa- és szénszállítás

Megkérdi a tanító a pincés kislányát, hogy ha egy mázsa fa ára 20 forint, száz forintért mennyit szállít az apja.

- Körülbelül négyéjszék mázst.
- Ez nem helyes, fiacskám.
- Nem helyes, de így van.

Vannak nehézségek

Rónai Sándor azt javasolta, hogy nevezzék nevükön a kereskedelmi szakmákat

— Mondja miniszter úr, hogy képzeli maga, hogyan fogom én úri társaságban megnevezni a szakmámat?

Pesti író

1947. szept. 21. 45. szám

Feljels szerkesztő:
GÁL GYORGY

Feljels kiadó:
SOMOGYI DEZSÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
V. Baicsy-Zsilinszky-út 34.
Telefon: 129-642 és 126-595.

Pföklkiadóhivatal:
VI. Nagymező-u 26. II.
Telefon: 124-874.

Kéziratokat rajzokat nem örzünk meg és nem adunk vissza. Tervezt: Globus hírlap- és könyvterjesztő vállalat. Budapest VI Nagymező-u 26. Nyomatott a Hungaria Hírlapnyomda R T Budapest V. Baicsy-Zsilinszky-út 34. körforogatóiban. Felelős: Dr Bródy László